

H.M. Dronning Margrethe II's tale i anledning af 100-året for genforeningen

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

13. juni 2021

Sted

Frederikshøj, Sønderjylland

Omstændigheder

Markering af 100-årsdagen for Genforeningen var egentlig i 2020, men på grund af coronapandemien blev markeringen rykket til 2021.

Frederikshøj er det sted, ca. 12 km syd for Kolding, hvor Christian 10. på sin hvide hest den 10. juli 1920 i forbindelse med Genforeningen red over den gamle kongeågrænse.

Da min farfar Christian X på dette sted den 10. juli 1920 red ind i det genvundne land, var det en skelsættende begivenhed, også for ham selv personligt. Da jeg for få år siden i bogen "Rytterkongen" læste hans dagbogsnotater, kunne jeg ikke holde tårerne tilbage. Dén dag, dette sted, er skelsættende i ordets egentlige betydning. Skellet blev flyttet – og det blev stående.

Vi skulle have været forsamlet her den 10. juli sidste år, men i 2020 måtte vi alle indrette os på, at så meget ikke kunne lade sig gøre. Markeringen af Genforeningen var et af det års højdepunkter, som jeg havde set allermest frem til, og som jeg var mest ked af at måtte undvære. Så meget større er glæden ved, at vi i dag kan festligholde den uforglemmelige begivenhed.

Grænsedragningen i 1920 blev til på en mørk baggrund, en verdenskrig, der kostede mange tusinder livet, også tusindvis af slesvigere, danske som tyske. Den var resultatet af fredsslutningen mellem de krigsførende parter, og selvom grænsen blev trukket med fredelige midler, bragte den også sorg og konflikt med sig.

"Den samlede slægt og skilte slægt", som Grev Schack sagde ved Dybbølfesten den 11. juli 1920. Der blev grædt tårer både i syd og i nord, og, som vi ved, varslede den storpolitiske udvikling ilde. Vanskelige tider fulgte.

Det blev i min fars tid, at forholdene i grænselandet virkelig ændrede sig. Det var ikke noget, der lod sig gøre fra den ene dag til den anden. Det krævede viljen til forsoning både i forbundsrepublikken og hertillands. Men først og fremmest krævede det en daglig, mangeårig indsats fra alle de mennesker, der bebor disse egne. En vilje til at bygge op – ikke til at bryde ned. Et ønske om at bygge bro uden at se bort fra de forskelle, der i sagens natur må findes i et grænseland. En forståelse for den levende danskhed syd for grænsen og for det tyske mindretal hos os, som vi skønner på og værdsætter som en væsentlig del af det land, vi er og gerne vil være.

Grænsen er der også i dag – men ikke som en begrænsning af vores sameksistens. Den er der for at skelne mellem ude og hjemme, og mellem jeres og vores. Tusindvis af tyskere og danskere bruger den i det daglige, og endnu flere rejser hvert år på ferie i nabolandet. Der bliver grænsen optakten til dejlige oplevelser, når man rejser ud, og – når turen går den anden vej – glæden ved at vende hjem.

Vi overlader nu grænsen til de unge generationer. Det kan vi gøre trygt og i tillid til, at de har vilje og evne til at føre den udvikling videre, som deres forældre og bedsteforældre påbegyndte.

Viljen til at udbygge det gode forhold mellem danske og tyske her i grænseegnen fik jeg til fulde bekræftet ved mine møder med de unge, da jeg forrige år besøgte Slesvig-Holsten.

Vi skal i dag fejre Genforeningen. Det er med en oprigtig glæde. Den rækker videre og går dybere, end man nok ville have forestillet sig for 100 år siden. Dengang betegnede grænsen en afstand mellem før og nu. I dag kan den ses som forbindelsen mellem naboer og venner.

Vi kan nu se både historien og hinanden i øjnene.

Kilde

kongehuset.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Festtale, Genforeningen 1920, Kongehuset

Relateret

Stephanie Loses tale i anledning af 100-året for genforeningen
13. juni 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/h-m-dronning-margrethe-ii-s-tale-i-anledning-af-100-aret-for-genforeningen>